

TİP'in

10 YILLIK TARİHİ

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM

Enternasyonalizm

Yurtseverlik

Proleter sosyalist hareket

Yarım yüzyıllı aşkın şerefli bir tarihe sahiptir

İKİNCİ BÖLÜM

TİP'nin 10 yıllık tarihi
Opportunist kliklerin
Enternasyonalizmden ayrılma tarihidir

TİP'nin 10 yıllık tarihi
Opportunist kliklerin
"Bu dönemdeki görevleri"ni hiçe sayma tarihidir

TİP'nin 10 yıllık tarihi
Opportunist kliklerin
TİP'ni proleter sosyalizminden ayırmaları tarihidir

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TİP'nin 10 yıllık tarihi
Anayasa ve demokrasi uğruna
Parti kitlesinin yaptığı mücadelenin tarihidir

TİP'nin 10 yıllık tarihi
Opportunist kliklere rağmen
Proleter sosyalizminin güçlenme tarihidir

Ö N S Ö Z

10.Şubat.1971 tarihinde, TİP'in 10'uncu kuruluş yıldönümü ile ilgili olarak hazırlanan bu kısa broşür, o günlerde yayınlanmadı.

Partizan Yazı Kurulu, broşürün yayınlanmasını TİP aleyhine bazı davaların açılmış olması, bir de, broşürün arkadaşlarca etraflı olarak tartışılmaması nedeni ile uygun görmemişti.

Fakat bugün, özellikle 12 Mart hareketi esnasında, TİP oportünist kliğinin takındığı uzlaşmacı tavır, bizim onlara karşı gösterdiğimiz ihtiyatlı tutumun pek de yerinde olmadığını ortaya çıkartmış bulunuyor.

Partinin varlığını (yaşamasını) burjuva parlamentarizminin ayakta kalmasına bağlayan bir parti çizgisinin hangi ortam da olursa olsun eleştirilmesinden dolayı hiç kimse Partizan Yazı Kurulunu suçlayamayacaktır. Şüphesiz "hiç kimse" sözünün kapsamı içine hakim sınıfların kurumları gimez. Nitekim, SD oportünizmini eleştiren bir yazıdan dolayı dergimizin 7'nci sayısının tonlatılması da bunu gösteriyor. Oportünizme karşı mücadele, hakim sınıflara karşı verilen mücadeleden ayrılamaz.

Broşürün, bütün arkadaşlarca gözden geçirilmesine gelince..... Bu broşür, yalnızca, Partizan çevresindeki arkadaşlara dağıtılmak üzere çoğaltılmıştır. SD oportünizmine karşı bundan sonra da verilecek olan mücadelede, elinizdeki broşür başvurulacak bir metin olacaktır. Bu nedenle broşürün okunduktan sonra eleştirilmesi bu yayınlamanın ikinci amacı oluyor.

Broşürün okunmasında dikkat edilecek nokta, TİP oportünist kliğinin, 12 Mart'ta ileri sürdüğü "seçim talebi" ile, bizlerin onlara yönelttiğimiz "Amerikancı sahte demokrasiyi ayakta tutma" itirazının karşılaştırılmasıdır. GERÇEK Gazetesindeki "Amerikancı sahte demokrasinin baskılarına karşı Devrim Yolunda Cesaretle İlerleyelim" başlıklı yazı da, tamamlayıcı bir bilgi vereceğinden, onun da gözden geçirilmesi ve eleştirilmesi gerekir.

PARTİZAN YAZI KURULU

BİRİNCİ BÖLÜM

ENTERNASYONALİZM

I

Bugün bütün sosyalist ve işçi partilerinin başında toplanan bir "enternasyonal" örgütü mevcut değil. Ama bu, proleter enternasyonalizminin ortadan kalktığını göstermiyor. Dünya çapında mücadelesini azimle yürüten anti-emperyalist cephe, proleter enternasyonalizminin yaşayan ilkeleri temelinde yükseliyor.

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen dünya halkları birleşin parolası, emperyalizme karşı enternasyonalist bir silahtır.

II

Emperyalist-burjuva kozmopolitizmi ve emperyalist burjuvazi ile geri ülkelerin işbirlikçileri arasındaki ittifakı, proleter enternasyonalizminin çan düşmanıdır.

Çünkü, birincisi dünyayı sömürme esasına, diğeri dünyayı sömürden kurtarma esasına dayanır. Birincisine katılan, kendi ülkesinin bağımsızlığını ve halkının çıkarlarını alçakça çiğner, diğeri katılan ise, kendi ülkesinin bağımsızlığı ve halkın çıkarları uğruna emperyalizmle savaşıyor.

III

Türkiye sosyalistleri, dünya çapında emperyalizme karşı verilen mücadelelere, çok daha üstün bir gayretle, çok daha büyük katkıda bulunamamanın acısını duyuyorlar. Bağımsızlık-demokrasi-barış ve sosyalizmin bayrağını bütün ülkelerin işçileri ve ezilen dünya halkları ile dayanışma ve kardeşlik içinde yükseltmek için yeteri kadar mücadele edemediklerini anlıyorlar. Türkiye proleter sosyalist hareketinin son on yılında yapılanları yeterli görmüyorlar.

YURT SEVERLİK

I

Biz bütün ülkelerin işçilerine karşı kardeşlik hisleriyle doluyuz. Bütün ezilen dünya halklarına karşı coşkun bir sevgi besliyoruz. Emperyalizme karşı ayaklanan geçmiş halk yığınlarına gıpta ile bakıyor, hayranlık duyuyoruz.

-4-

Ama kendi ülkemizin işçilerine ve halkına karşı duygularımızmu-
hakkak biraz daha değişiktir. Bu fark, kendi enternasyonalist ve
tarihi görevlerimizi, kendi ülkemizde, kendi işçi ve köylülerimiz-
le yerine getireceğimiz gerçeğinden doğar veyurtseverlik olarak
somutlaşır.

II

Burjuvaziden ve orta burjuvazinin dar milliyetçiliğinden, şoveniz-
minden tiksinti duyan proleter sosyalistleri, kendi ülkelerinin
geriliğinden ne kadar utanç duyarlarsa duysunlar, ulusal bir gu-
rurla doludurlar. Şanlı ulusal kurtuluş savaşımızı, 1900'lerden
beri süregelen proleter mücadelelerimizin, nice sosyalist, anti-
emperyalist şehitlerimizin bu gurururu devrimci bir güç haline
getirmesine, ancak emperyalist ajanları şaşar.

Şovenizm yok olan, ve yok olması gereken bir şeydir. Çünkü, ba-
ğımlı halklar ulusal baskıya karşı ayaklanıyorlar. "Başka ulusla-
rı ezen uluslar hür olamazlar" düşüncesi, proletaryanın kendi ül-
kesindeki şovenizmi boğmasına yol açıyor.

Ulusal gurur ise, proletaryanın ulus haline geleceği ileri dönem-
lere kadar, "proleter gururu" haline dönüşeceği günlere kadar
yurtseverliğin ayrılmaz bir parçası olacaktır. Onun ilerletici
gücü, proletaryanın kaçınılmaz enternasyonal anlamdaki zaferleridir.

III

Türkiye sosyalistleri yurt çapında emperyalizme, onun işbirlik-
çisi burjuvaziye ve feodal, yarı-feodal her türlü gericiliğe karşı
verilen mücadeleleri, çok daha üstün bir gayretle, çok daha büyük
zaferlere ulaştıramamanın acısını duyuyorlar.

"Bu dönemdeki görevler" ini proleter sosyalizminin şu son on yılın-
da dahi layıkı ile yerine getirmediğini biliyorlar.

-Proleterya partisinin inşası görevi-, -anti-faşist, anti-emper-
yalist (millî-demokratik) halk cephesinin kurulması görevi-, bu
birbirini tamamlayan ikili görev, oportünizmin, küçük burjuva re-
kabetçiliğinin, ajan-provokatörlerin engeliyle karşı karşıya ka-
lıyor.

Bu görevlere bağlı olarak; stratejik hedefin tayini meselesi
hakkında, burjuva demokratik devrimin tamamlanması ve tam bağım-
sızlığın sağlanması için anti-emperyalist, demokratik devrim hak-
kında, işçi ve köylülerin devrimci demokratik iktidarı hakkında
proleter sosyalizminin ilkelerini saflara hakim kılma görevi her
soydan oportünist görüşlerin hücumuna uğruyor.

Asıl görevimiz sosyalizmi kurmak,

Bu dönemdeki stratejik görevimiz, tamamlanmayan burjuva demok.

-5-

ratik devrimini, bütün demokratik kütle hareketlerini tek bir cephe halinde, bağımsızlık ve demokrasi hedefinde birleştirip, işçi ve köylülerin devrimci demokratik iktidarını kurarak sona erdirmek.)

Acil görevimiz, proletarya partisinin kurulmasında üzerimize düşeni yerine getirmek.

Yurtseverlik sosyalist mücadelemizde bu görevleri eksiksiz yerine getirmek demektir.

PROLETER SOSYALİST HAREKET
YARIM YÜZYILI AŞKIN SEREFLİ
BİR TARİHE SAHİPTİR

Proleter sosyalist hareket "hanoi ad altında yürütülürse yürütül-sün ve kendi içinde kaç gruba bölünürse bölünsün" bütün hataları ve sevaplarıyla yarım yüzyıldır Türkiye proletaryasına azimle öncülük yaptı ve onu şerefle temsil etti.

Mustafa Suphi ve arkadaşlarının anısı, onların devrim yoluna saçıkları ışık, bugün bir kısım sahte liderlerin gözlerini kamaştırıyor. Onların tarihi imkâr etmeleri bundandır.

Biz devrimci geçmişimizle övünmeli, onun derslerinden yararlanmalıyız. Hareketi TİP'nin tarihi ile sınırlamak küçük burjuvalara has bir şeydir.

Proleter sosyalist hareket yarım yüzyılı aşkın şerefli bir tarihe sahiptir.

Yaşasın proleter sosyalizminin nice nice on yılları!

İ K İ N C İ B Ö L Ü M

TİP'İNİN 10 YILLIK TARİHİ OPÖRTÜNİST KLİKLERİN
ENTERNASYONALİZMDEN AYRILMALARI TARİHİDİR...

Anti-emperyalist mücadeledeki kararlılığın ve cesaretin proleter enternasyonalizmini güçlendiren önemini belirtmiştik. Opörtünist kliklerin bu kararlılıktan ve cesarettten yoksun olduğunu TİP'nin 10 yıllık tarihi ispat eder.

Onlar, ilkin, soyut bir burjuva-proleter çelişmesinden yola çıkarak, anti-emperyalist mücadelenin özgül niteliklerini hasır altı ettiler. "Emok-sermaye çelişmesi eşittir emperyalizm ile halk arasındaki çelişme şeklinde bir formül icat ettiler. Sonradan, "yarı çapı ayrı, merkezi aynı çakışan daireler şeklindeki çelişmeler" dedikleri bir teori ile sözde "açıklığa" kavuştular.

Kemal
Sencer

-6-

"Her çelişmenin ayrı yöntemle çözüleceği" gerçeğine sırt çevirdiler ve anti-emperyalist (ulusal) kurtuluş savaşının kaçınılmazlığına karşı çıktılar.

Bu klikler, anti-emperyalist mücadelemizin geniş kitleleri sararak geliştiği bir dönemde, hiç bir eylemde etkin rol almayarak, teorilerine uygun davrandılar.

Böylece oportünist klik, kendi ülkesindeki devrimci mücadeleye yan çizmekle enternasyonalizmden de ayrılmış oldu.

TİP'nin IV. Kongresine göz alıcı lâflar yâzarak, enternasyonalist görevlerini yerine getirdiklerini sananlar inandırıcı olamazlar.

Nitekim; bu klik, demagojik bir stilde, "Vietnam-Latin Amerika vs. gibi ülkelerdeki emperyalist saldırıların Türkiye ile doğrudan ilgisi olmadığını" söylemedi mi? Çekoslovakya meselesinde, bu klik için elebaşısı, Alman ve Amerikan emperyalist ajanlarının kışkırtmalarına karşı, bujuvazinin basınıyla ve Aybarcılıkla ağız birliği etmedi mi? Bu klik mensuplarının anti-amerikan propagandayı ve ajitasyonu" işçi sınıfının somut meselesi değildir" diyerek hafife aldıkları gerçek değil mi? Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletlere alınması konusunda bu klik anti-emperyalist kampın fikirlerine mi, yoksa emperyalist ve uydu kampın fikirlerine mi katıldı- "Çin Türkiye için iyi bir pazar olur" gerekçesi ile, T.C.'nin Çin Halk Cumhuriyeti'ni tanımamasını teklif etmek, bu konuda emperyalist ve uydu kampa katılmak değil midir?

Bütün bunların proleter enternasyonalizmi ile ne ilgisi vardı? Bunlar düpedüz anti-emperyalist cepheden ayrılmadır. Oportünizmdir.

TİP'İNİN 10 YILLIK TARİHİ OPÖRTÜNİST KLİKLERİN "BU DÖNEMDEKİ GÖREVLERİ" HİÇE SAYMA TARİHİDİR

Oportünizmin proleter sosyalizmine karşı saldırıya giriştiği temel mesele -onların göstermek istedikleri gibi- sosyalist bir partinin "asıl hedefi" meselesi değildir. Sosyalist partinin asıl hedefinin sosyalist devrimi gerçekleştirmek olduğu gerçeği tartışma konusu olmamıştır. Tartışılan "bu dönemin görevleri" meselesidir.

İçinde bulunduğumuz bu dönemde, proletaryanın üzerine düşen görevler nedir? Sosyalist bir parti bu dönemdeki görevlerini ne için yerine getirecektir- "Bağımsızlık-demokrasi ve sosyalizm" için mi, yoksa "Bağımsızlık ve demokrasi için" mi?

İçinde bulunduğumuz bu dönemde, faşizmin ve emperyalizmin azgın terörüne karşı "bütün demokratik güçleri" ne için bir araya getireceğiz? "Sosyalizm için" mi, yoksa "bağımsızlık ve demokrasi için" mi?

İçinde bulunduğumuz bu dönemde, faşizme ve emperyalizme karşı ortaya çıkacak olan bir devrim krizinde, "tek bir dalga" halinde birleştirdiğimiz demokratik güçlerle iktidar mücadelesi yapacak mıyız? Yapacaksak bu iktidara ne için geçeceğiz? "Sosyalizm için" mi,

-7-

"bağımsızlık ve demokrasi için" mi?

TİP IV. Kongresinde Emek kliğinin dikte ettirdiği karar bu sorulara şöyle cevap veriyor:

"Anti-emperyalist mücadelenin esasen kendisinde demokratik bir öz taşıdığını ve sosyalizm için mücadelenin zorunlu ve doğal olarak demokratik mücadeleyi de içerdiğini, bu nedenle de emperyalizme ve faşizme karşı, sosyalizm için mücadelenin bir bütün teşkil ettiğini tesbit ile,

Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının sosyalist devrim olduğunu ve,

Bu aşamaya yönelik harekette (siz bu dönemde okuyunuzP.) emperyalizme ve faşizme karşı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verilecek mücadelenin bütünleştiğini, bir kere daha teyiz eder." (IV. Kongre Kararı)

Fakat "Onuncu Yılı Tamamlarken" TİP Genel Başkanının dedikleri ise şöyledir:

"Türkiye İşçi Partisinin Bu dönemde görevi, bütün bu demokratik kitle hareketlerini (Başkan, işçi sınıfını da haklı olarak ekliyor) faşizme ve emperyalizme karşı, demokrasi ve bağımsızlık için tek bir dalga halinde birleştirmeye çalışmaktır. Bu devrimci birleşik akışın içinde işçi sınıfının sosyalist partisinin bağımsız varlığını korumak, işçi sınıfı öncülüğünü güçlendirmektir." (Behice Boran, Emek Dergisi, Onuncu Yılı Tamamlarken, s. 9, s. 19)

Bunlardan hangisi doğrudur? "Bağımsızlık-demokrasi için"mi, yoksa "Bağımsızlık-demokrasi ve sosyalizm için" mi? TİP IV. Kongresindeki 1 numaralı karar mı, yoksa TİP Genel Başkanının "Onuncu Yılı Tamamlarken" yazısı mı?

IV. Kongrede tesbit edilen "bu dönemin görevi" ile Genel Başkanın tesbit ettiği "bu dönemin görevi" arasındaki farkı "iç içe geçmiş daireler şeklindeki gelişmeler" teorisiyle izah edecek olan Emek kalemlerinin çıkacaktır. "ma bunlardan hiç biri, 1965 döneminde tesbit edilen "CHP ile koalisyon" görevinin adını koyamayacaktır. Bu görev ne içindi? Bağımsızlık ve demokrasi için mi, yoksa birinci ile "bütünleşen" sosyalizm için mi- Bu nasıl bir bütünleşmedir? Aslında bütünleşen, TİP oportünist klikleri ile parlamenter, reformist burjuva partileridir.

TİP oportünist kliklerinin buğüne kadar söyledikleri şudur: Mevcut demokrasiye "cici demokrasi" veya "biçimsel demokrasi" demek yanlıştır. Bizim "demokrasi için" parolasından kastımız, bu demokrasimin ayakta kalmasıdır.

Şu halde, demokratik güçlerle (işçi sınıfıda dahil) "demokrasi için" parolası nasıl bir zafer vaat ediyor? Bu parolanın vaat ettiği zafer, mevcut "demokrasinin" ayakta kalmasıdır.

İşte oportünizmin "bu dönemdeki görevi"!

Sosyalizmde buna reformizm derler.

Bizim "demokrasi için" parolamız oportünizmin parolasından kesin olarak ayırdır.

"Demokrasi için" parolası, "bütün gerçel politik, ekonomik ve sosyal papıların yıkılması için" demektir.

"Demokrasi için" parolası, "mevcut sahte demokrasinin gücü yetmediğinde sınıf hareketini ezmeye yeltenen aynı soydan, fakat başka biçimde karşı-devrimi, faşist kuvvet ve rejimlerin yıkılması için" demektir.

Şu halde demokratik güçlere (işçi sınıfı da dahil) bizim "demokrasi için" parolamız nasıl bir zafer vaat ediyor? Bizim parolamızın vaat ettiği zafer; işçi-köylü ittifakı temelinde bir "halk demokrasisi" nin kurulmasıdır.

İşte proleter sosyalizminin "bu dönemdeki stratejik görevi"!

Reformcu burjuva partileri yukardaki durumun ortaya çıkması, yani sahte demokrasi hayellerinin yıkılması karşısında "demokrasiyi savunmak için" anti-faşist cephede yer alabilirler. Zaten TİP oportünist kliklerinin de soluğu buraya kadardır. Burjuvazinin reformcu, sahte demokratik çizgisine kadardır.

Elbette bu dahi iyi bir şeydir. Azgın bir faşizme karşı TİP oportünist kliği de dahil geniş bir cephe kurulması yalnızca proleteryanın işine yarar. Ama bilinmeli ki, proletaryanın böyle bir cephedeki görevi, sahte demokrasiyi faşizmin pençesinden kurtarıp, gerisin geri ihya etmek değildir. Bu TİP oportünist kliklerinin proletaryaya dayatmak istedikleri reformcu yoldur. Proletaryanın böyle bir dönemdeki "görevi", "halk demokrasisi" ni kurmak ve bu platform üzerinde halk içindeki çelişmeleri "sosyalizm için" çözüme "görevine" (asıl göreve) girişmektir.

Bu görevin yerine getirilme sinde, sahte burjuva demokratik hayeller peşinde koşan TİP oportünist kliğine iş kalıyor mu?

Proleter sosyalistleri kalmayacağı kanısındadırlar.

Öyleyse biz, "bu dönemdeki görevleri" yanlış tesbit edenlerin, sosyalist devrimi de belirsiz bir zamana ertelediklerini ifade edebiliriz ve etmeliyiz de.

Bütünleşme Meselesi :

Oportünist kliklerin "bütünleşti" dedikleri, "bağımsızlık-demokrasi ve sosyalizm" mücadelesi, eğer gerçekten bütünleşti ise; onların "sosyalizm için" mücadeleden ne anladıklarını sormak gerekir.

Artık biliyoruz ki, demokrasi için mücadeleden kasıtları sahte demokrasiyi korumaktır. İyi ama, sahte demokrasiyi koruma mücadelesi ile sosyalizm için mücadelenin "bütünleşmesi" ne demektir?

Oportünist kliklerin "bütünleşti" dedikleri "bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm" mücadelesi, eğer gerçekten bütünleşti ise; onlara "bağımsızlık için" mücadeleden de ne anladıklarını sormak gerekir.

Artık biliyoruz ki, demokrasi için mücadeleden kasıtları Amerikan damgalı sahte demokrasiyi korumaktır. İyi ama, Amerikan

-9-

damgalı sahte demokrasiyi koruma mücadelesi ile "bağımsızlık için" mücadelenin "bütünleşmesi" ne demektir?

Bu sahte demokrasi şampiyonu, sözde bağımsızlıkçı, liberal CHP ile TİP oportünist kliklerinin bütünleşmesidir.

Somut durumlar ve cephe meselesi:

Oportünist iki yüzlülüğü ortadadır. Demokrasi terimini alıp, devrimci özünü boşaltmak, böylece burjuva demokrasisi ile uzlaşmacılığı gözden saklamak; bağımsızlık terimini alıp onu sahteletştirmek, böylece emperyalizme karşı mücadeledeki pasifizmi gizlemek; nihayet bu iki oportünizmdenkurtulabilmek için keskin görünme gayreti içinde sosyalist devrim parolasına sarılmak, bu suretle onu da yozlaştırmak, söz konusu kliklerin başarılı çabalarındandır.

Fakat anti-emperyalist-demokratik (millî-demokratik) cephe terimini anmakta, oportünizm güçlük çekiyor. Onun yerine "tek bir dalga" veya "devrimci birleşik akış" gibi edebî terimler kullanıyor.

"Bu dönemdeki görev" olarak ilân ettikleri, bu "tek bir dalga" nın ya da "devrimci birleşik akış" ın millî-demokratik görevleri olan bir cephe demek olduğu Genel Başkan Boran'ın sözlerinden anlaşılıyor. Ne var ki, onlar her zaman, "ancak, somut durumlarda cephe kurulur" diyerek, "bu dönemdeki görevler" arasında bulunan cephe meselesinde "sapı samana karıştırıyorlar".

Somut durum ile, tek tek hadiseleribaskıları birbirinekarıştırarak, aslında "tek tek baskılarda cephe kurulur" demek istiyorlar. İki lâfın arasında "somut durum" diyenlerin somut durumdan anladıkları budur.

Nitekim Emek dergisinin yazarlarından biri " asgarî program" ın gereksizliğine işaret ederken, bu fikri geliştirmeye çalışıyor.

Cephe için programa (ki partinin asgarî programı) neden ihtiyaç yoktur? Çünkü cephe tek tek somut durumlarda (olaylarda okuyun) kurulur. Tek tek somut durumların(olayların) neler olacağı önceden kestirilemeyeceğine göre, bu durum lara uygun programları çizmek de imkânsızdır.

Bu oportünizminümüzdeki görevleri hiçe sayması, tüm halkımıza yol gösterici her türlü çabaya karşı çıkmasıdır.

Sosyalist TİP üyeleri bu ciddiyetsiz ve sırf ağız dalaşında kazanmak için lâf eden kişilerin TİP'ni ele geçirmelerine üzülüyorlar.

TİP'İN ON YILLIK TARİHİ OPÖRTÜNİST KLİKLERİN TİP'Nİ PROLETER SOSYALİZMİNDEN AYIRMALARI TARİHİDİR

TİP oportünist klikleri, 10 yıldır, partiyi Türkiye proleter sosyalizminin tarihinden ve bu günden koparma gayreti içindeler. Bu gün parti merkezini ele geçirenklik proletr sosyalizminden kesin olarak ayrılmıştır.

Aybar'ın "bizim 60 öncesi sosyalist hareketle hiç bir organik bağıımız yok" diyerek başlattığı bu icazet arama politikası "likidas-

yon"un başlangıcı oldu. Bugün "anarşist"i, "terörist" i, hatta "faşizan"ı sözde ihraç etmek adı altında devrimci (akıllarınca) "açığa çıkartmak" faaliyeti son kerteye varmıştır.

Bu sağ kanat "likidasyonu" dur. "legal marksizm" in açık ifadesidir.

TİP oportünist klikleri genel olarak proleter sosyalizminden kesin olarak ayrılırken, kendi "sosyalizm tarihlerine" sıkıca sarılıyolar. Aybar ve arkadaşlarını deviren Boran ve ekibinin Aybarcı döneme sahip çıkmak zorunda kalışı, bütün sosyalist arkadaşlara ibret olmalıdır.

Bir Örnek :

"Emperyalizm sorununu TİP ilk defa bütün çıplaklığı ve ayrıntılarıyla ortaya sermiş, emperyalizme karşı mücadeleyi -hedefin Amerikan emperyalizmi olduğunu da ilk günden belirterek- TİP açmış ve geliştirmiştir." (Behice Boran, Emek, s.9, s.17)

"Emperyalizm sorununu ilk defa (...) ortaya sermek" ne demektir?

TİP emperyalizm sorununu "ilk defa" ortaya sermedi. Fakat TİP ortaya yarım yüzyıldır serilen emperyalizm sorununa ilk defa (x) Aybar baştanlığındaki Boran-Sargın v.s. den meydana gelen MYK vasıtasıyla değindi. TİP kendi on yıllık tarihinde ilk defa emperyalizm sorununu ortaya sererken (!) proleter sosyalistlerini gülümseten "pasif direniş,-sert bakış" teorilerini ortaya attı.

"Emperyalizm sorununu ilk defa (...) ortaya sermek" ne demektir?

Bu Aybar'ın meşhur "pasif direniş,-sert bakış" denilen uydurma anti-emperyalist metodunu meşrulaştırmak değil midir?

Fakat TİP MYK' nu eline geçiren klik, yalnızca, bu saçma sapan mücadele metodunu benimsemekle yetinmiyor, ama bir de, "emperyalizm sorununu ilk defa bütün çıplaklığı ve ayrıntıları ile ortaya sermekten" bahsediyor.

"Emperyalizm sorununu ilk defa bütün çıplaklığı ve ayrıntılılarıyla ortaya sermek" nasıl bir iddiadır?

Bugün TİP MYK' nu ele geçirenler, demek ki, TİP' in on yıllık tarihinde "emperyalizm sorununu ilk defa bütün çıplaklığı ve ayrıntılılarıyla ortaya serdiklerine" inanıyorlar.

Bu Aybar' ın anti-emperyalist mücadele ve ona ilişkin uluslararası politikasının tasdiki değil midir?

(x) TİP programında ABD emperyalizm ile ilgili tek satır yoktur. İlk günden hedefin Amerikan emperyalizmi olduğunu ifade ettik sözü yalandır.

-11-

Bu Aybar'ın anti-emperyalist mücadelesine temel olan "ne amerika, ne rusya" şiarına ve uluslararası politikasına temel olan "orta yolculuk", kandırıcı "tarafsızlık" anlayışının açıkça benimsenmesi değil midir-

Aybar'ın ilk defa bütün "çıplaklığı ve ayrıntılarıyla" ifade ettiği "emperyalizm sorunu" böyledir ve "Onun Bu Yılı Tamamlarken" bugünkü MYK başkanının bütün "çıplaklığı ve ayrıntılarıyla" ifade etmekte olduğu "emperyalizm sorunu"da böyledir.

Aslında bu ; oportünizmin bütün çıplaklığı ve ayrıntılarıyla ortaya serilmesinden başka birşey değildir.

TİP Genel Başkan'ının onuncu yıl üzerine söylediği ve bizim ne anlama geldiğini açıkladığımız sözlerin önemi şudur ki:

1. Mustafa Suphi ve arkadaşlarının yarım yüzyıl önce yürüttükleri anti-emperyalist mücadele ve bugün devrimci unsurlar tarafından sürdürülen mücadeleler şimdi ki sahte liderler tarafından hasır altı edilmiş, "ilk defa " kendilerinin anti-emperyalist mücadeleyi başlattıkları söylenmiştir. Bu tarihimizin tahrifidir. TİP'inon yıllık tarihi işte böyle yazılıyor.

2. İlk defa biz ortaya serdik dedikleri "emperyalizm sorunu" Aybar'ın anladığı tarzda bir emperyalizm sorunudur. Mücadele metodu olarak pasifizmi, ilke olarak enternasyonalizm düşmanlığını kendine kılavuz sayan bir anlayıştır. Bu proleter sosyalizminin tahrifidir. TİP'nin on yıllık tarihine işte böyle ittifakla kabul edilen anti-sosyalist laflar yazılıyor.

TİP merkez kliği ; kaçınılmaz bir şekil dey bu iki sonuca razı olmuştur ve olacaktır. Çünkü onlar, yıllardır, proleter sosyalist hareketin tarihine küfür ettiler. Her şeyi kendilerinden başlatmak zorundadırlar.

Çünkü onlar, yıllardır, Türkiye'de kendilerinden başka sosyalist göremediklerinden kendi sapık çizgilerini eleştirenleri hain saydılar. Proleter sosyalistlerinin şiddetle reddettikleri Aybarcı geçmişe sıkıca sarılmak zorundadırlar.

TİP yönetici klikleriproleter sosyalizmi ile aralarını açtıkça kendi tarihlerine sahip çıkma zorunda kalmışlardır. Ve kalacaklardır. Bu dönüşü olmayan bataklık bir yoldur.

Ya on yıl içindeki bütün hataların ve sapmaların üzerine yürüyeceksin, "bozulmayı" 1968'den başlatmayacaksın; ya da on yıl içindeki bütün oportünist tavırları sırtına yükleneceksin!

"Biz Aybar'ı partiden ihraç ediyoruz" demekle, on yıllık "günah" tan kurutulmak mümkün değildir!...

-12-

TİP'İN ON YILLIK TARİHİ
BARIŞ-DEMOKRASİ-VE ANAYASA UĞRUNA
PARTİ KİTLESİNİN MÜCADELELERİNİN TARİHİDİR

Emperyalizmin dünya çapındaki buhranının derinleştiği, ABD saldırı-
ganlarının savaş tahriklerinin son noktalarına vardığı bir dönem-
de, Türkiye'nin hakim sınıfları da uyduluk politikalarına uygun o-
larak faşist yöntemlere doğru sürükleniyorlar.

Bütün ilerici, demokratik ve sosyalist güçler Amerikancı faşist
bir baskının tehdidi altına sokulmak isteniyor.

Böyle bir dönemde, TİP' nin üzerine düşen pek çok görevler vardır.
On yıllık tarihi boyunca, sosyalist bir parti için oportünist fa-
kat, sosyal demokratik bir parti için ileri sayılacak anti-faşist
eylemleriyle bu parti proleter sosyalizminin iyi bir müttefiki sa-
yılmalıdır. Bu partinin yöneticileri ne kadar sapma içinde olurlar-
sa olsunlar, parti kitlesinin proleter sosyalizmine doğru adım a-
dım ilerleyeceği, kaldı ki, barış-demokrasi ve Anayasa uğruna tüm
fedakârlıklara katlanacağı açıktır.

Partinin on yıllık tarihi, işte bu militanlar topluluğunun 27 Ma-
yıs Anayasasına sahip çıkması ile, egemen sınıfların Anayasa dışı
uygulamaları arasındaki mücadelelerin tarihi olmuştur.

TİP'İN ON YILLIK TARİHİ OPÖRTÖNİZME RAĞMEN
PROLETER SOSYALİZMİNİN GÜÇLENMESİ TARİHİDİR

1961 yılında kurulan TİP'nin bir yandan devrimci mücadelede önem-
li adımlar atması, diğer yandan devrimci harekete anti-sosyalist
fikirlere ve taktiklere bulaştırması nedendir?

Bunun nedeni, TİP'nin bağrında, proleter sosyalizmi ile küçük bur-
juva sosyalizminin birlikte yer almasıdır. TİP'nin on yıllık ta-
rihi başlangıçta etkisiz olan proleter sosyalizminin gittikçe güç-
lenmesi, küçük burjuva sosyalizminin ise gittikçe tecrit olması
tarihidir. On yıldır partide, proleter sosyalizminin, küçük bur-
juva sosyalizmine karşı güçlenmesine şahit olmakla kalmeadı, aynı
zamanda, Türkiye çapındaki bütün mücadelelere proleter sosyaliz-
minin devrimci damgasını vurduğuna şahit olundu.

Sahte demokrasiyi ayakta tutarak, bu platformda sosyalizm için mü-
cadele taktiği (xx) ile Halk demokrasisini kurarak, bu platform-
da sosyalizm için mücadele taktiği, küçük burjuva sosyalizmi ile
proleter sosyalizminin birbirine karşı iki taktiğidir.

Bugün hangi taktik pratikte doğrulanıyor? Sahte demokrasiye bel
bağlama taktiği, bu taktiğin sahibi olan oportünizmi nasıl bir du-
ruma düşürüyor?

Sahte demokrasiinin temelleri sarsıldıkça, TİP merkez kliği, "de-
mokrasi için" mücadeleye ağırlık vermektedir. Bu onların doğru

-13-

bir taktik benimsediklerini değil, ana "bu dönemde" sosyalist devrimden vazgeçtiklerini göstermektedir. Sosyalist Devrim stratejisinden geriye kalan sahte demokrasiyi koruma mücadelesinden başka bir şey değildir.

İşte bu oportünizmin gerilemesi, sol şiarlara sahip çıkarak elde ettiği geçici güçten düşmesidir.

Diğer yandan, proleter sosyalizminin taktiği şüphesiz doğrulanıyor:

1. İşbirlikçiler sahte demokrasinin açık faşizm yüzünü, yani gerçek yüzünü açığa çıkartmakta;

2. Liberal ve sözde demokrat bir kısım burjuva partisi; sahte demokraside direnmekte,

3. İşçiler ve köylüler ve bütün demokratik güçler bir "halk demokrasi"sinin özlemini çekmekte,

Bu durumda proleter sosyalizmi;

1. İşbirlikçilerin faşizmine karşı çıkarak,

2. Liberal burjuvazinin sahte demokratik tutumunu tecrit ederek,

3. Tüm köylülükle ve radikalist kuvvetlerle yanyana yürüyerek mücadele etmektedir.

Birinci şıkla ilgili olarak, oportünizmin tavrı genelikle doğrudur.

İkinci şıkta, o proleter sosyalizminden ayrılmakta ve liberal burjuva partileri ile yan yana yürümektedir.

Üçüncü şıkta ise, oportünizmin sözü yoktur çünkü koruduğu sahte demokrasi işçi ve köylülerin çıkarları ile gelişmektedir.

Meselenin tekrarlanması ile şunları söyleyebiliriz:

Geniş halk kitlelerinin sosyalizmden sonsuz çıkarı vardır. Acaba geniş halk yığınlarının sahte demokrasiden çıkarları var mıdır? Asla !

Ama, halk yığınlarının "halk demokrasisi"nden sonsuz çıkarları vardır. Ve bu çıkarın başlıcası, halk demokrasisinin sosyalist demokrasiye kaçınılmaz dönüşmesidir. (vxx)

Bu taktik, demokratik devrim ile sosyalist devrim görevlerini "bir zincirin iki halkası" gibi sıkıca birbirine bağlar.

Demek ki, oportünizm, bir yandan sözdehalk yığınlarının çıkarlarını sosyalist devrim ile ifade eder görünürken, diğer yandan, geniş halk yığınlarının çıkarlarıyla zıt bir hedef gösteriyor: Burjuva partileriyle anlaşarak, sahte demokrasiyi ayakta tutmak...

Bu nedir?

1. Bugünkü aşamaya göre ileri bir adım teklif etmektir. (Sosyalist devrim)

2. Aynı zamanda, bugünkü aşamaya göre geri bir adım teklif etmektir ve bir daha ulaşamama pahasına sosyalist devrimden uzaklaşmadır. (Sahte demokrasiyi korumak.)

Oportünizmin bu gelişmesi; faşizme ve emperyalizme karşı mücadelenin genişlemesiyle keskinleşecektir. Oportünizmin sonuçta; biri "tek bir devrim aşaması" teorisiyle, troçkiciliğe ve sol maceracılığa yuvarlanacak olan; diğeri, salt "demokrasiyi koruma" taktiği ile sağ uzlaşmacılığa yuvarlanacak olan iki akıma bölünmesi mukadderdir.

Oportünizmin bir ucu sol oportünizme, bir ucu da sağ oportünizme açıktır. Hiç bir ilke ile sınırlanmamıştır. "Somut durumların somut tahlili" ilkesi ile bu kaygan zeminde tutunmak mümkün değildir.

Proleter sosyalist tutumun buna tam ters bir tutum olduğunu şimdiden söyleyebiliriz.

Proleter sosyalizmi geniş halk yığınlarının bu dönemdeki çıkarlarını "demokratik devrim" ile ifade etmekte ve onların çıkarlarıyla zıt olan sahte demokrasiye karşı doğru bir hedef göstermektedir; Liberal, reformcu burjuva partilerini tecrit ederek, "halk demokrasisi"ni kurmak....

Pekalâ bu nedir?

1. Bugünkü aşamaya uygun bir adım teklif etmektir: Demokratik Devrim...

2. Aynı zamanda bu adımın "iktidar" meselesini açıklığa kavuşturmasıdır: Halk Demokrasisi ...

Proleter sosyalizminin hedefi, devrimci mücadele, anti-emperyalist, anti-faşist mücadele, demokratik devrim mücadelesi güçlendikçe yakınlaşacaktır.

Proleter sosyalizminin bir ucu sol oportünizme ("tek devrim" teorisine), diğer ucu sağ oportünizme ("sahte demokrasiyle uzlaşma") kapalıdır.

Eğer bugün kitlelerin devrimci mücadelesi ilerliyorsa bu proleter sosyalizminin güçlendiğini ve oportünizmin çökmekte olduğunu gösterir.

TIP MYK'nu ele geçiren oportünizm güçlü müdür ?

Bu, iktidarı ele geçiren işbirlikçiler güçlü müdür sorusuna benzer!

Hayır! Bu ikiside güçsüzdür ve yıkılmaları kaçınılmazdır.

Nitekim TIP'nin on yıllık tarihi işte bu görüşün doğrulanmasından başka bir şey değildir.

TIP'nin on yıllık tarihi proleter sosyalizminin güçlenmesi tarihidir.

YAŞASIN PROLETER SOSYALİZMİNİN NİCE ON YILLARI !

DİPNOT:

(x) Oportünizm diyor ki, "Siz 27 Mayıs Anayasasının verdiği hak ve hürriyetleri korumayacak mısınız?"

Bu soru sebt bir sorudur!

Ama , biz bu hak ve hürriyetlere yalnızca "bekçilik" mi yapacağız? Neden iktidarı alarak onları (demokratik hak ve hürriyetleri) sosyalizm için mücadelemizde "müstakar" şüphesiz çok daha geniş bir platform haline getirmeyelim?

Deniyor ki, biz iktidara nasıl geliriz?

Pekala, iktidaragelemeyen siz, nasıl bu hak ve hürriyetleri korursunuz?

Bu sefer oportünizm yaygarayı basıyor, "somut durumlarda kuracağımız cephelerle gücümüzü arttırırız. Nasıl, bize cephe bozguncusu diyenler yanılmıyor mu?

Fakat sayın arkadaşlar, eğer şahiden demokratik hak ve hürriyetleri koruyacak kadar cephelerle güçlenecäkseniz, işte bu güçle iktidara geliniz. Devrimden korkmayınız.

(xxx) Oportünizm bu dönemin görevine (emperyalizme ve faşizme karşı mücadele görevine) eğilirse, sağ sapmaya, düşüyor.

Kendi stratejik hedefine (sosyalist devrim hedefine) eğilirse sol sapmaya düşüyor.

Böylece, bugünün görevi ile, yarının görevini bir türlü birleştiremiyor. "Hepsi bütünleşti" demekteki amaçları, bu çelişkiyi hiç değilse lafta kaldırmak içindir.

Tabii stratejik hedefe günbe gün verilen mücadelelerle ulaşılacağından bunların oportünzmi sürekli olarak, sağ kanat oportünizmi oluyor.

Aslında bu, "biz ne yaparsak sosyalist devrimi mücadele olur" demektir ki, eleştirilmesi bile caiz değildir.